

CO BYLO POTOM? – ADAM A EVA

ADAM: Tak aspoň máme čas pro cestování. Nevykládej si to špatně, v zahradě to bylo krásné, ale můžeme jít dál. Jenže kam dál? Co třeba na západ?

EVA: -----

ADAM: Fajn, tak na východ. Evo, už jsi nepromluvila skoro čtyři hodiny. Co se děje?

EVA: -----

ADAM: Udělal jsem ti něco?

EVA: -----

ADAM: Zešílela jsi snad?

EVA: -----

ADAM: Tak mi aspoň řekni, co jsem udělal špatně! Udělal jsem něco špatně?
Co?

EVA: Ty dobře víš, cos udělal!

ADAM: Jak mám vědět, co jsem udělal špatně, když mi to nechceš říct!

EVA: Už s tebou nikdy nepromluvíme!

ADAM: Tak co jsem udělal?

EVA: Žena, kterou jsi mi dal, aby při mně stála, ta mi dala z toho stromu a já jsem jedl! Tos řekl!

ADAM: To jsem neřekl.

EVA: To jsi teda řekl!

ADAM: Neřekl!

EVA: Najdi si to!

ADAM: Cože?

EVA: Genesis 3:12

ADAM: No dobře, ale nemyslel jsem to tak, jak to vyznělo. Jen jsem chtěl....

EVA: Prosím tě se nepokoušej z toho vykroutit. Nikdy jsi mi moc nevěřil a jen co se stala tahle maličkost..

ADAM: Maličkost? Ty říkáš porušení jediného pravidla, které jsme dostali - maličkost?

EVA: Ne tak rychle! Kdo ti říkal, abys mne poslechl? Nutila jsem tě snad a cpala ti to jablko do krku?

ADAM: Vždyť jsem ti přece říkal, aby jsi s hadem nemluvila!

EVA: Oklamal mě.

ADAM: Měla jsi včas odejít. Zajímalo by mě, proč se nesnažil pokoušet mě?

EVA: Nejspíš proto, že si včas uvědomil, že bys nebyl schopen dosáhnout na strom!

ADAM: No tak moment...

EVA: A vůbec..kdo říká, že za to mohu já? Neuhýbej od tématu!

ADAM: Ne tak nahlas Evo, neměli bychom se takhle hádat před dětmi.

EVA: My nemáme děti.

ADAM: Aha

EVA: Jestli si myslíš, že mě budeš ponižovat před Bohem a vykroučíš se z toho, tak to se teda pleteš. A to vůbec nemluvím o svých pocitech....

ADAM: Ale zlato....

EVA: Neříkej mi zlato!

ADAM: Miláčku...dej mi ruku!

EVA: Nedovolila bych ti, aby ses mne dotknul ani kdybys byl jediný chlap na Zemi..no to je jedno, prostě na mne nešahej!

ADAM: No tak Evo, jak dlouho se chceš takhle chovat...?

EVA: -----

ADAM: Já to беру zpátky - vypořádáme se s tím, jo?

EVA: -----

ADAM: Opravdu! Slibuju!

EVA: Jo? A jak?

ADAM: Budu se plahočit na poli a ty nebudeš muset dělat žádnou špinavou práci.

EVA: No, to je opravdu úžasná myšlenka! Oba dobře víme, že Bůh chtěl, aby tohle byla tvoje práce. Co takhle si to vyměnit? Já budu zúrodňovat půdu a ty budeš v bolestech rodit!

ADAM: No já nevím, nemyslíš, že už takhle je z nás nešťastný?

EVA: Jo, asi jo.

ADAM: Slibuju, že nebudu nikde povalovat oblečení, budu uklízet a nebudu dělat žádný vtipy na tchýně. Tak už mě obejmi....

EVA: Můžu pojmenovat děti?

ADAM: No já nevím....

EVA: Ale ty jsi pojmenoval všechna zvířata!

ADAM: Ale to jsi tu ještě nebyla. Musel jsem se se vším vypořádat sám. To byl klid....

EVA: Cože?

ADAM: Nic...jen jsem si vzpomněl, jak jsem se cítil osamělý...Tak co kdybychom ty děti pojmenovaly společně?

EVA: Dobře, ale já pojmenuju to první!

ADAM: Tak se dohodnem hned teď, jo? A co bude k večeři?

EVA:žena, kterou jsi mi dal.....

ADAM: Fuj, proč to tak škrábe. Evo, kde jsi sebrala tyhle listy?

EVA: Adame!?! CO JE TO „TCHÝNĚ“?